

Într-o zi, cerul s-a întunecat. Apoi au venit ploile mari. Ploua neîncetat de câteva ore. Râul de la marginea orașului s-a umflat și-a dat pe dinafară. Torentele au intrat în grădina zoologică. Animalele fugeau care încotro, să scape. Tutu, micuț cum era, rămăsese prins între apele învolburate, pe o limbă de pământ. Cine să-l salveze și pe el?

După un timp, a venit un elicopter. Un militar a coborât pe o coardă și a înfășurat-o în jurul lui Tutu. Apoi elicopterul a pornit în zbor, cu elefantelul atârnat de coardă. Lui Tutu îi plăcea mult senzația.

„Știam eu că pot să zbor, doar am ditamai urechile”, își zise el, și asta-l făcu să râdă foarte tare.

Râdea Tutu de se zguduia elicopterul.

— Vai de mine! strigă pilotul. Elicopterul se clatină foarte rău și o să ne prăbușim!

Neavând încotro, pilotul îl lăsă jos pe Tutu, tăie coarda și plecă mai departe în siguranță.

După ploaie, a apărut soarele. Și-odată cu soarele, a apărut un elefant pe un bloc din cartierul Rozelor.

Cum? Un elefant? L-a adus ploaia?

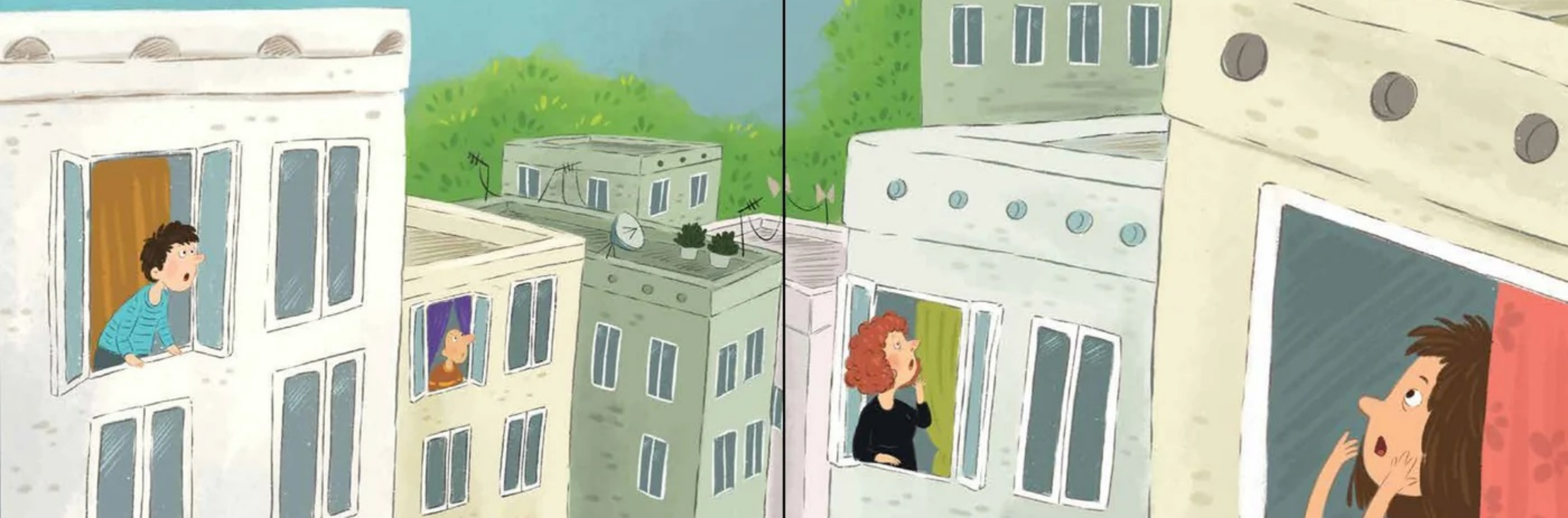
Oamenii din blocurile vecine se uitau nedumeriți pe ferestre. Da, era un elefant! Poate nu chiar un elefant mare, dar un pui de elefant, în orice caz.

Desigur, acela era Tutu. Acolo îl lăsase pilotul. Elefanțelul nu mai văzuse în viața lui blocuri. Era și cam agitat.

Se apropie de marginea blocului și privi în jos. „Vai, ce mult am crescut!” își zise el. Apoi își trecu un picior peste margine. Trompa și piciorul fluturau acum în aer.

Oamenii de la ferestre începură să strige:

—Aoleu! O să pășească în gol! O să cadă! Faceți ceva!

Tutu nu voia să se întoarcă la Zoo, așa că era grijuliu și voia să fie folositor. Uneori uda cu trompa florile din ghivecele de pe pervazuri. Oamenii mai uitau să le ude. Cum de multe ori uitau și să-l hrănească pe Tutu. „Se descurcă el”, spuneau unii. „N-are decât să jumulească și el copacii!”. Dar, dacă jumulea copacii, alții se supărau: „Tutu ne strică toată verdeața. Și-așa avem puțină...”

Dar copiii, de multe ori pe furiș, îl hrăneau pe Tutu cu banane și mere din ghiozdane, înainte să pornească spre școală.

